

det danske samfunds behov for at få dem sendt hjem igen.

Derudover synes vi, det er udmærket, at der ændres i reglerne omkring udvisning, sådan at det bliver udsendelse frem for udvisning, selv hvis der er en dom involveret, og vi synes også, at det er fornuftigt med et videns- og koordinationscenter, som på nationalt plan forsøger at samle op på de her initiativer, og som skal søge internationalt samarbejde. I parentes bemærket kan vi sige, at det sådan set også er det, vi gerne så på andre områder, f.eks. indsatsen mod tvangsægteskaber og æreskriminalitet, og derfor synes vi den model er god.

Når vi så kommer til spørgsmålet omkring uledsagede børn, så er vi enige i, at alle børn skal have en repræsentant, men vi er også bekymrede over de høringssvar, der påpeger, at det jo altså ikke altid er til barnets tarv, at der bliver iværksat en eftersøgning, og det bliver sendt hjem til sine forældre.

Der synes vi, man bør tytte bl.a. til Røde Kors, som siger, at det er vigtigt, hvis der er tvivl om, hvorvidt det er i barnets tarv at blive sendt hjem til forældrene, at man da ikke, som der er lagt op til i forslaget, siger, at det skal være hævet over enhver tvivl, at der er tale om menneskehandel og forældrene har været involveret, hvis børnene ikke skal sendes hjem til dem.

Kl. 18.10

Vi tror, det er bedre at lytte til Røde Kors, som har erfaringen, og som siger, at hvis der er tvivl om de her forhold, bør man være tilbageholdende med at sende dem hjem til deres forældre. I hvert fald synes vi, det er fornuftigt, at den værge eller den repræsentant, der er udpeget, er den, der har det afgørende ord i den sag.

Endelig er der også spørgsmålet om evakuering, som man altså – lidt mærkeligt – har valgt at inddrage i det her lovforslag. Vi vil bare sige, at vi ikke har noget at udsætte på det, der foregik ved evakueringen fra Libanon. Det var flot, og der er grund til at rose det, og derfor synes vi, at det er lidt mærkeligt med al den lovgivning, der følger i kølvandet af den evakuering. Heldigvis er det ikke hver dag, vi evakuerer, men vi vil udforske under udvalgsforhandlingen, om der er nogen problemer i det her. Ellers lever vi nok med, at man kan samkøre de her registre.

Det sidste, jeg gerne vil nå at sige, handler om proformaægteskaber. Vi synes, det er fint, at der kommer en indberetningspligt, men vi vil benytte udvalgsbehandlingen til at fokusere på, at der er nogle problemer med retssikkerheden på hele

proformaområdet. Vi hører historier om folk, hvor afgørelsen af, at deres ægteskab er proforma, har været meget lemfældig og præget af meget lidt retssikkerhed – i betragtning af hvor indgribende det er at sige til mennesker, at det ægteskab, de har indgået, af samfundet er blevet dømt til ikke at være af kærlighed, men at være proforma med henblik på at få ophold. Det vil vi også gerne bruge udvalgsbehandlingen til at sætte fokus på, selv om vi støtter indberetningspligten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg vil først sige, at jeg synes, at den del af forslaget, som handler om samkøring af registre som en opfølgning på diskussionerne efter krigen i Libanon, altså er helt malplaceret i det her forslag. Man kan måske også godt diskutere nogle af de andre ting, men der er der dog en vis sammenhæng. Men det her er helt malplaceret. Jeg synes faktisk ikke, man kan fremsætte sådan et lovforslag, men det vil jeg kigge på i udvalget.

Jeg siger det også, fordi vi i SF var tilfredse med hele håndteringen af hjemsendelsen. Det har vi haft en debat om i Folketinget. Vi ved godt, at Dansk Folkeparti var meget utilfreds, og vi ved også godt, at regeringen efter det forløb lovede Dansk Folkeparti den her samkøring, men jeg kan faktisk ikke forstå, hvorfor vi skal belemres med det i forbindelse med diskussionen om det øvrige forslag. Jeg er skeptisk over for samkøringen, men det kan vi se på i udvalget. Jeg vil hermed også sige, at vi faktisk synes, at forslaget bør deles op, så de ting kommer til at stå hver for sig.

Og så til det, jeg synes er det væsentlige i forslaget, nemlig menneskehandel og sådan set også proformaægteskaber, som jo er en del af den samlede diskussion her. Her har vi jo noget opfølgning på regeringens handlingsplan for bekæmpelse af handel med mennesker, som er kommet efter et betydeligt pres gennem nogle år fra oppositionen.

Hvad angår udvidelsen af refleksionsperioden og lovfæstelsen af den periode, er det jo godt, at vi får en mulighed for at gå op til 100 dage. Det har oppositionen også krævet i tidligere forespørgsler. Det, jeg ikke kan forstå, er, at man sætter en betingelse for at udvide fra 30 dage til 100 dage, der hedder, at den pågæl-